

DOMSTOLENS DOM

den 4 februari 1997 ^{*}

I de förenade målen C-71/95, C-155/95 och C-271/95,

Konungariket Belgien, företrätt av avdelningschefen J. Devadder, ministeriet för utrikesärenden, utrikeshandel och biståndssamarbete, i egenskap av ombud, med delgivningsadress: Belgiens ambassad, 4, rue des Girondins, Luxemburg,

sökande,

mot

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av juridiske rådgivaren T. van Rijn, i egenskap av ombud, med delgivningsadress: C. Gómez de la Cruz, rätts-tjänsten, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg,

svarande,

i mål C-71/95 och C-155/95 med stöd av

Republiken Frankrike, företrädd av C. de Salins, sous-directeur vid utrikesministeriets rättsavdelning, och F. Pascal, attaché d'administration centrale vid samma avdelning, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress: Frankrikes ambassad, 9, boulevard du Prince Henri, Luxemburg,

* Rättegångspråk: nederländska.

intervenient,

angående en talan om ogiltigförklaring

- av kommissionens förordning (EG) nr 3303/94 av den 21 december 1994 om övergångsbestämmelser om import av bananer till Österrike, Finland och Sverige under första kvartalet 1995 (EGT L 341, s. 46) (mål C-71/95),
- av kommissionens förordning (EG) nr 479/95 av den 1 mars 1995 om övergångsbestämmelser rörande tillämpningen av tullkvot för import av bananer avseende andra kvartalet 1995 till följd av Finlands, Sveriges och Österrikes anslutning (EGT L 49, s. 18) (mål C-155/95), och
- av kommissionens förordning (EG) nr 1219/95 av den 30 maj 1995 om övergångsbestämmelser för tillämpningen av ordningen med tullkvoter för import av bananer för det tredje kvartalet 1995 till följd av Österrikes, Finlands och Sveriges anslutning (EGT L 120, s. 20) (mål C-271/95),

meddelar

DOMSTOLEN

sammansatt av ordföranden G.C. Rodríguez Iglesias, avdelningsordförandena G.F. Mancini, J.C. Moitinho de Almeida (referent) och J.L. Murray samt domarna P.J.G. Kapteyn, C. Gulmann, D.A.O. Edward, J.-P. Puissochet, G. Hirsch, P. Jann och H. Ragnemalm,

generaladvokat: M.B. Elmer,
justitiesekreterare: avdelningsdirektören D. Louterman-Hubeau,

med hänsyn till förhandlingsrapporten,

efter att muntliga yttranden har avgivits vid sammanträdet den 9 juli 1996 av: Belgiens regering, företrädd av biträdande rådgivaren A. De Ridder vid rättsavdelningen vid ministeriet för utrikesärenden, utrikeshandel och biståndssamarbete, i egenskap av ombud, Frankrikes regering, företrädd av F. Pascal, och kommissionen, företrädd av T. van Rijn,

och efter att den 15 oktober 1996 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

- 1 Konungariket Belgien har genom ansökningar som inkom till domstolens kansli den 14 mars 1995 i mål C-71/95, den 17 maj 1995 i mål C-155/95 och den 10 augusti 1995 i mål C-271/95, med stöd av artikel 173 första stycket i EG-fördraget yrkat ogiltigförklaring av kommissionens förordning (EG) nr 3303/94 av den 21 december 1994 om övergångsbestämmelser om import av bananer till Österrike, Finland och Sverige under första kvartalet 1995 (EGT L 341, s. 46), kommissionens förordning (EG) nr 479/95 av den 1 mars 1995 om övergångsbestämmelser rörande tillämpningen av tullkvot för import av bananer avseende andra kvartalet 1995 till följd av Finlands, Sveriges och Österrikes anslutning (EGT L 49, s. 18) och av kommissionens förordning (EG) nr 1219/95 av den 30 maj 1995 om övergångsbestämmelser för tillämpningen av ordningen med tullkvoter för import av bananer för det tredje kvartalet 1995 till följd av Österrikes, Finlands och Sveriges anslutning (EGT L 120, s. 20), (nedan kallade de omtvistade förordningarna).

- 2 Genom två beslut av domstolens ordförande den 6 september 1995 (C-155/95) respektive den 4 oktober 1995 (mål C-71/95) har Republiken Frankrike tillåtits att intervensera till stöd för kommissionens yrkanden.

- 3 Genom beslut av domstolens ordförande den 14 juni 1996 har de tre målen förenats vad gäller det muntliga förfarandet och den slutliga domen.

- 4 Rådets förordning (EEG) nr 404/93 av den 13 februari 1993 om den gemensamma organisationen av marknaden för bananer (EGT L 47, s. 1, nedan kallad rådets förordning) har genom avdelning IV ersatt de tidigare gällande nationella ordningarna med en gemensam ordning för handel med tredje land.

- 5 I artikel 18.1 i denna förordning, i dess lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 3290/94 av den 22 december 1994, om de anpassningar och övergångsåtgärder som är nödvändiga inom jordbrukssektorn för genomförandet av de avtal som är resultatet av de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundans regi (EGT L 349, s. 105; vid översättningen fanns ingen svensk version att tillgå), föreskrivs att en tullkvot på 2,1 miljoner ton (nettovikt) skall öppnas för år 1994 och en tullkvot på 2,2 miljoner ton (nettovikt) för följande år för import av "tredjelandspananer" och "icke-traditionella AVS-bananer".

- 6 I artikel 19.1 i rådets förordning föreskrivs en fördelning av tullkvoten, som öppnas till 66,5 procent för den kategori aktörer som har avyttrat bananer från tredje land eller icke-traditionella AVS-bananer, till 30 procent för den kategori aktörer som har avyttrat gemenskapsbananer eller traditionella AVS-bananer och till 3,5 procent för den kategori aktörer som är etablerade i gemenskapen och som sedan 1992 har börjat avyttra andra bananer än gemenskapsbananer eller traditionella AVS-bananer.

I artikel 19.4 föreskrivs:

”Om tullkvoten ökas skall den ökade disponibla kvantiteten ... fördelas till importörer i de kategorier som avses i punkt 1.”

- 7 För genomförande av rådets förordning har kommissionen bland annat antagit förordning (EEG) nr 1442/93 av den 10 juni 1993 om tillämpningsföreskrifter för ordningen för import av bananer till gemenskapen (EGT L 142, s. 6). I tillämpningsförordningen återkommer skillnaden mellan de tre kategorierna av ekonomiska aktörer som har nämnts i punkt 6 ovan. De kallas här kategori A, B och C.
- 8 I artikel 137.2 andra strecksatsen i Akten om villkoren för anslutning till de fördrag som ligger till grund för Europeiska unionen och om anpassning av fördragen (EGT C 241, 1994, s. 21, nedan kallad anslutningsakten), vilken utgör bilaga till Fördraget om Republiken Österrikes, Republiken Finlands och Konungariket Sveriges anslutning till Europeiska unionen, föreskrivs att ”de rättigheter och skyldigheter som följer av den gemensamma jordbrukspolitikens fullt ut [skall] gälla de nya medlemsstaterna”.
- 9 I artikel 148 i anslutningsakten föreskrivs:

”1. Om något annat inte särskilt föreskrivs skall rådet med kvalificerad majoritet på förslag från kommissionen anta de bestämmelser som behövs för tillämpningen av denna avdelning.

2. ... rådet [skall] ... besluta om den anpassning av bestämmelserna i denna avdelning som ändringar i gemenskapslagstiftningen kan motivera.”

10 I artikel 149.1 i anslutningsakten föreskrivs:

”Om det behövs övergångsåtgärder för att underlätta övergången från den ordning som gäller i de nya medlemsstaterna till den som skall gälla vid en gemensam organisation av marknaden på de villkor som denna avdelning föreskriver, skall sådana åtgärder beslutas enligt [förvaltningskommitténs] förfarande ... Dessa åtgärder kan beslutas under tiden fram till den 31 december 1997 och får inte tillämpas efter den dagen.”

11 Enligt artikel 150 i anslutningsakten gäller följande:

”1. Övergångsåtgärder, som på grund av anslutningen behövs för tillämpningen av andra rättsakter om den gemensamma jordbrukspolitiken — inklusive strukturpolitiken — än de som anges i denna anslutningsakt, skall beslutas före anslutningen enligt förfarandet i punkt 3 och skall träda i kraft tidigast dagen för anslutningen.

— — —

3. De övergångsåtgärder som avses i punkt 1 och 2 skall beslutas av rådet, med kvalificerad majoritet på förslag från kommissionen. Dock skall de övergångsåtgärder som berör rättsakter som beslutats av kommissionen beslutas av denna institution enligt förfarandet i artikel 149.1.”

- 12 I artikel 4.1 i förordning nr 3303/94 och artikel 1.1 i förordningarna nr 479/95 och 1219/95 föreskrivs att de behöriga myndigheterna i Österrike, Finland och Sverige för det första, det andra respektive det tredje kvartalet år 1995 skall ge de aktörer som är etablerade inom deras respektive territorium, och som har importerat bananer dit under 1991 och/eller 1992 och/eller 1993, tillstånd att importera bananer med ursprung i tredje land upp till vissa fastställda kvoter.
- 13 I artikel 4.1 tredje och fjärde stycket i förordning nr 3303/94 och artikel 1.1 tredje och fjärde stycket i förordningarna nr 479/95 och 1219/95 förtydligas det att

”Varje aktörs importtillstånd får inte avse en kvantitet som är högst [en viss procentsats] av de genomsnittliga årliga kvantiteter som vederbörande har importerat under åren 1991, 1992 och 1993.

Detta tillstånd skall inte föregripa den referenskvantitet som för 1995 skall tilldelas den aktuella aktören enligt ... förordning (EEG) nr 1442/93.”

- 14 Dessa förordningar, som utfärdats med stöd av artikel 149.1 i anslutningsakten, är enligt det andra övervägandet i förordning nr 3303/94 och enligt det tredje övervägandet i förordningarna nr 479/95 och 1219/95 befogade av följande skäl: ”För att underlätta övergången från de system som före anslutningen har använts i de nya medlemsstaterna till de system som följer av tillämpningen av den gemensamma organisationen av marknaden för bananer, bör aktörer som är etablerade i dessa länder ges tillstånd att [under det ifrågakvarteret 1995], som en övergångsåtgärd, importera en viss kvantitet bananer med ursprung i tredje land.”

15 I artikel 3.2 och 3.3 i förordning nr 479/95 föreskrivs att:

”De behöriga myndigheterna skall upprätta förteckningar över de ifrågavarande aktörerna och de kvantiteter som var och en av dessa har salufört enligt bestämmelserna i ... förordning (EEG) nr 1442/93 för den 31 mars 1995”

och överlämna dessa till kommissionen senast den 7 april 1995.

16 Den 6 april 1995 överlämnade kommissionen till rådet ett förslag till förordning om anpassning av förordning (EEG) nr 404/93 i fråga om storleken av den årliga tullkvoten för import av bananer till gemenskapen till följd av Finlands, Sveriges och Österrikes anslutning (EGT C 136, s. 22).

17 Kommissionen utfärdade den 3 augusti 1995 förordning (EG) nr 1924/95 om övergångsbestämmelser för tillämpningen av ordningen med tullkvoter för import av bananer till följd av Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige (EGT L 185, s. 24). Denna förordning utfärdades med stöd av artikel 149.1 i anslutningsakten, och det framgår av det fjärde övervägandet att den motiveras av det förhållandet att rådet inte hade fattat något beslut om att höja tullkvoten på grundval av kommissionens förslag.

18 I artikel 1 i denna förordning föreskrivs att en tilläggskvantitet på 353 000 ton (nettovikt) skall öppnas till den tullkvot som föreskrivs i artikel 18 i rådets förordning för import till Österrike, Finland och Sverige av bananer med ursprung i tredje land och icke-traditionella AVS-bananer för 1995.

De kvantiteter som redan har importerats till de tre nya medlemsstaterna i enlighet med de omtvistade förordningarna skall avskrivas från den totala kvantitet som har fastställts enligt ovan.

I artikel 2 i förordning nr 1924/95 föreskrivs för det fjärde kvartalet år 1995 att det skall utfärdas licenser för import till Österrike, Finland och Sverige med åtskillnad mellan aktörer i kategori A och C, som är registrerade av de tre nya medlemsstaternas behöriga myndigheter med tillämpning av förordning nr 479/95.

- 19 Kommissionen har motiverat denna ordning med övervägandet att den kvantitet som omfattas av tillstånden för import till de nya medlemsstaterna för de tre första kvartalen år 1995 måste avskrivas från gemenskapens totala kvot, att de nya medlemsstaterna uteslutande importerat bananer från tredje land, att tillstånd följaktligen har beviljats aktörer i kategori A, att det disponibla restbeloppet av tullkvoten, även om det ökas med en tilläggskvantitet, inte är tillräckligt stort för att det för det fjärde kvartalet skall kunna göras en fördelning mellan de olika kategorierna av aktörer i enlighet med artikel 19 i rådets förordning med hänsyn till de importtillstånd som redan har beviljats i de tre nya medlemsstaterna sedan början av år 1995 och att en sådan tillämpning dessutom inte gör det möjligt att tillgodose gemenskapens försörjningsbehov.

- 20 Kommissionen fastställde i förordning (EG) nr 2008/95 av den 18 augusti 1995 en enhetlig nedsättningskoefficient för fastställande av den kvantitet bananer från tredje land eller icke-traditionella AVS-bananer som skall tilldelas varje aktör för import till Österrike, Finland och Sverige för fjärde kvartalet 1995 (EGT L 196, s. 3).

Den första grunden

- 21 Konungariket Belgien har i ansökningarna i mål C-71/95 och C-155/95 hävdad att det ankommer på rådet och inte på kommissionen att med stöd av artikel 149 i anslutningsakten utfärda förordningar som i likhet med de omtvistade förordningarna innehåller övergångsbestämmelser som avviker från den av rådet utfärdade förordningen.
- 22 Konungariket Belgien har i repliken i mål C-71/95 och C-155/95, liksom i ansökan i mål C-271/95, anfört att de omtvistade förordningarna inte borde ha utfärdats med stöd av artikel 149, utan med stöd av artikel 148 eller eventuellt artikel 150 i anslutningsakten. Det har medgivit att det i ansökningarna avseende de två första målen av misstag har hänvisat till artikel 149 i denna rättsakt, eftersom det utgick ifrån en version av anslutningsakten som föregick den slutliga versionen.
- 23 Konungariket Belgien har tillagt att det inte ifrågasätter att det är nödvändigt att öka kvoten med hänsyn till de nya medlemsstaternas anslutning. Kommissionen skulle i detta syfte ha kunnat stödja sig på artikel 16.3 i rådets förordning och följa det förfarande som föreskrivs där.

Upptagande till sakprövning

- 24 Kommissionen har i skriftligt svaromål i mål C-71/95 och C-155/95 påpekat att Konungariket Belgien har begått ett misstag vid hänvisningen till tillämpliga bestämmelser. Detta misstag är grundläggande, eftersom det enligt artikel 149 i anslutningsakten — med stöd av vilken förordningarna har utfärdats — i motsats till vad sökanden har hävdad är möjligt för kommissionen att utfärda övergångsbestämmelser.

- 25 Kommissionen har i duplikerna i målen C-71/95 och C-155/95 för övrigt påpekat att de argument som har framförts av Konungariket Belgien i replikerna i dessa två mål avviker från de kortfattade framställningarna i dess ansökningar, då sökanden i dessa har angivit att förordningarna borde ha utfärdats av rådet medan den i replikerna har understrukt betydelsen av artiklarna 148, 149 respektive 150 i anslutningsakten.
- 26 Kommissionen anser att det ankommer på domstolen att bestämma huruvida Konungariket Belgien med avseende på denna grund har iakttagit de krav som uppställs i artiklarna 38 och 42 i rättegångsreglerna.
- 27 Republiken Frankrike har påpekat att Konungariket Belgien i ansökningarna i målen C-71/95 och C-155/95 bestred att kommissionen var behörig att utfärda de omtvistade förordningarna och att det inte tog upp frågan om den rättsliga grunden förrän i repliken.
- 28 Inför prövningen av huruvida talan i mål C-71/95 och C-155/95 kan tas upp till sakprövning på första grunden till stöd för yrkandet om ogiltigförklaring, skall det erinras om att det enligt artikel 38 i rättegångsreglerna krävs att ansökan innehåller uppgift om föremålet för talan samt en sammanfattning av grunderna för densamma och att det i artikel 42 i rättegångsreglerna föreskrivs att nya grunder inte får åberopas under rättegången, såvida de inte föranleds av rättsliga eller faktiska omständigheter som framkommit först under förfarandet.
- 29 En grund kan endast anses som ny då den varken direkt eller indirekt har nämnts i ansökan (se dom av den 15 december 1961 i de förenade målen 19/60, 21/60, 2/61 och 3/61, Fives Lille Cail m. fl. mot Höga myndigheten, Rec. 1961 s. 559, och av den 30 september 1982 i mål 108/81, Amylum mot rådet, Rec. 1982 s. 3107, punkt 25).

- 30 Det skall i detta avseende fastställas att även om den formella framställningen av grunden är olika i ansökningarna och replikerna, är de argument som har åberopats i huvudsak desamma, då sökanden bestrider att de omtvistade förordningarna kunde utfärdas av kommissionen med stöd av en bestämmelse i anslutningsakten, i vilken dennas behörighet fastställs, och gör gällande att de i stället borde ha utfärdats av rådet med stöd av en bestämmelse avseende denna institutions behörighet.
- 31 Det framgår för övrigt av de skriftliga svaromål och dupliker som kommissionen har ingivit att den inte har missförstått den kritik som har framförts inom ramen för denna grund, vilket leder till slutsatsen att den har haft möjlighet att på ett ändamålsenligt sätt försvara sin ståndpunkt.
- 32 Det skall följaktligen fastställas att talan i mål C-71/95 och C-155/95 kan upptas till sakprövning på den första grunden som anförts till stöd för yrkandet om ogiltigförklaring.

Prövningen i sak

- 33 Inför prövningen av huruvida talan kan bifallas på denna grund skall det erinras om att artikel 149.1 i anslutningsakten ger kommissionen behörighet att, i enlighet med förvaltningskommitténs förfarande, besluta om de övergångsåtgärder som är nödvändiga under en period som löper ut den 31 december 1997.
- 34 Det skall i detta avseende konstateras att den gemensamma organisationen av marknaden för bananer inte kan tillämpas på gemenskapens nya medlemsstater utan att rådet dessförinnan har ökat tullkvoten. Om de ekonomiska aktörerna i de tre nya medlemsstaterna skulle inbegripas i den tullkvot som har fastställts för de tolv medlemsstaterna i gemenskapen, skulle detta i praktiken leda till en minskning

av importkvoterna för aktörerna i de tidigare medlemsstaterna, en tilldelning av otillräckliga kvoter för aktörerna i de nya medlemsstaterna, bananbrist inom gemenskapen och prisstegringar. Detta resultat är oförenligt med ändamålet med rådets förordning.

- 35 Tvärtemot vad Konungariket Belgien har hävdad kunde kvotökningen, vilken var nödvändig med anledning av anslutningen av de nya medlemsstaterna, inte ha beslutats med stöd av artikel 16.3 i rådets förordning. Det är i detta avseende tillräckligt att påpeka att det i detta fall inte var fråga om att anpassa tullkvoten till följd av en revision av en prognosticerad balans för förbrukningen i gemenskapen, utan att föranstalta om en ordning som hade blivit nödvändig till följd av de tre nya medlemsstaternas anslutning och som inte var föremål för bestämmelser i anslutningsakten.
- 36 Som kommissionen med rätta har påpekat skulle en omedelbar tillämpning av den gemensamma organisationen av marknaden för bananer på de nya medlemsstaterna vidare ha inneburit allvarliga försörjningsproblem, med hänsyn till det förhållandet att de ekonomiska aktörerna i dessa stater importerade bananer från tredje land och således endast tillhörde kategori A.
- 37 Tvärtemot vad Konungariket Belgien har hävdad kunde varken artikel 148 eller artikel 150 i anslutningsakten utgöra den rättsliga grunden för de övergångsåtgärder som krävdes.
- 38 Artikel 148.1 i anslutningsakten tilldelar rådet behörighet att anta de bestämmelser som är nödvändiga för att genomföra avdelning VI avseende jordbruk. Den möjliggör således inte någon avvikelse från artikel 137.2 i anslutningsakten, i vilken föreskrivs att den gemensamma organisationen av marknaderna fullt ut skall gälla de nya medlemsstaterna. Vad avser artikel 150 rör den endast perioden mellan den dag då anslutningsakten undertecknas respektive träder i kraft.

- 39 Konungariket Belgien har gjort gällande att artikel 149 i anslutningsakten inte kan utgöra den rättsliga grunden för övergångsåtgärder som i detta fall skjuter upp tillämpningen av en gemensam organisation av marknaderna. De åtgärder som föreskrivs däri, vilka hör till kommissionens behörighetsområde, borde vidtas "på de villkor som denna avdelning föreskriver", vilket innebär att den gemensamma organisationen skall iakttas och att endast de åtgärder som är avsedda att påskynda och underlätta övergången till den gemensamma organisationen kan vidtas med stöd av denna bestämmelse.
- 40 Det skall i detta avseende påpekas att de åtgärder om vilka föreskrivs i artikel 149 är avsedda att underlätta övergången till den ordning som följer av "[tillämpningen av] en gemensam organisation av marknaden på de villkor som denna avdelning föreskriver". Denna tillämpning regleras av artikel 137 i anslutningsakten, i vilken föreskrivs att organisationen av marknaden för bananer är tillämplig på de nya medlemsstaterna från den 1 januari 1995. Därvid saknas bestämmelser om anpassnings- eller övergångsåtgärder.
- 41 I artikel 149 underställs de däri föreskrivna åtgärderna ett enda villkor, nämligen att det finns ett behov av att underlätta övergången från den ordning som gäller i de nya medlemsstaterna till den som skall gälla vid en gemensam organisation av marknaden i dessa länder.
- 42 Liksom den franska regeringen med rätta har påpekat är denna tolkning den enda som ger artikel 149 ändamålsenlig verkan. Kommissionen har redan en verkställande behörighet som inte är begränsad i tiden. De särskilda åtgärder som kommissionen kan vidta enligt artikel 149 gäller emellertid endast fram till den 31 december 1997.
- 43 Av vad ovan anförts följer att kommissionen på ett rättsenligt sätt kunde utfärda de omtvistade förordningarna med stöd av artikel 149 i anslutningsakten, vilket leder till att den första grunden skall underkännas.

Den andra grunden

- 44 Konungariket Belgien har hävdad att de omtvistade förordningarna underställer de ekonomiska aktörerna i de nya medlemsstaterna en annan ordning än den som gäller för aktörerna i de tidigare medlemsstaterna, då de inte föreskriver att fördelningsinstrumentet skall tillämpas. Denna skillnad i behandling är inte objektivt befogad och innebär följaktligen att icke-diskrimineringsprincipen i artikel 40.3 i EG-fördraget åsidosätts.
- 45 Det skall erinras om att domstolen i punkterna 34—36 i förevarande dom medger att då rådet inte har anpassat den totala kvoten till den utvidgade gemenskapen var kommissionen tvungen att provisoriskt fastställa en särskild kvot för de nya medlemsstaterna.
- 46 Kommissionen var av de skäl som anges i punkt 36 i förevarande dom skyldig att anta en övergångsordning som inte följde fördelningen mellan de ekonomiska aktörer som anges i artikel 19 i rådets förordning.
- 47 För att underlätta en fullständig tillämpning av den gemensamma organisationen i de nya medlemsstaterna har den emellertid underställt importen av bananer till dessa stater en licens och föreskrivit en enhetlig minskningskoefficient.
- 48 Kommissionen har slutligen begränsat tillämpningen av den provisoriska ordningen till en period av ett år. Det har inte visat sig att den har gjort en uppenbart felaktig bedömning då den ansåg att en sådan period var nödvändig för att underlätta en fullständig tillämpning av den gemensamma organisationen i de nya medlemsstaterna.

49 De omtvistade förordningarna fastställer för övrigt att de importtillstånd som har givits de ekonomiska aktörerna i de nya medlemsstaterna inte föregriper de referenskvantiteter som skall tilldelas dessa aktörer för år 1995 med tillämpning av artikel 6 i förordning nr 1442/93. Liksom kommissionen med rätta har gjort gällande skall aktörerna i de nya medlemsstaterna vad avser hela året 1995 behandlas på samma sätt som aktörerna i de tidigare medlemsstaterna.

50 Det skall under dessa omständigheter konstateras att den faktiska och rättsliga situationen i de nya medlemsstaterna skilde sig från den situation som var för handen i de tolv tidigare medlemsstaterna och att denna skillnad motiverade att kommissionen utfärdade de omtvistade förordningarna.

51 Den andra grunden skall under dessa omständigheter underkännas.

Den tredje grunden

52 Konungariket Belgien har hävdat att övervägandena i de omtvistade förordningarna inte innehåller någon tillräcklig motivering och att kommissionen följaktligen har överträtt artikel 190 i EG-fördraget.

53 I detta hänseende kan erinras om att den motivering som krävs enligt artikel 190 i fördraget enligt fast rättspraxis skall vara anpassad till rättsaktens beskaffenhet. Av motiveringen skall klart och tydligt framgå det sätt på vilket den institution som har antagit akten har resonerat, så att de som berörs därav får kännedom om skälen

till den åtgärd som har vidtagits och så att domstolen kan utöva sin kontroll. Av denna rättspraxis framgår vidare att det inte kan krävas att motiveringen till en rättsakt innehåller alla de särskilda faktiska och rättsliga omständigheter som ligger till grund för rättsakten, så länge den ingår i ett större systematiskt sammanhang (se domar av den 13 oktober 1992 i målen C-63/90 och C-67/90, Portugal och Spanien mot rådet, Rec. 1992 s. I-5073, punkt 16, och av den 14 juli 1994 i mål C-353/92, Grekland mot rådet, Rec. 1994, s. I-3411, punkt 19).

- 54 Det skall i detta avseende påpekas att förordningarna nr 3303/94 och 479/95 enligt det andra respektive det tredje övervägandet avser att underlätta övergången från den ordning som gällde i de nya medlemsstaterna före deras anslutning till gemenskapen till den som skall gälla vid en gemensam organisation av marknaden.
- 55 Även i det tredje övervägandet i förordning nr 1219/95 har kommissionen, om än i andra ordalag, hänvisat till detta ändamål.
- 56 Då rådet inte har anpassat tullkvoten för en utvidgad gemenskap, måste det anses ha varit uppenbart för de berörda, i synnerhet de tidigare medlemsstaterna i gemenskapen, att kommissionen var tvungen att provisoriskt fastställa särskilda kvoter för de nya medlemsstaterna och att den därvid omöjlig kunde tillämpa fördelningsinstrumentet.
- 57 Den tredje grunden skall under dessa omständigheter underkännas.

- 58 Av vad anförts följer att den talan som har väckts av Konungariket Belgien i de tre målen skall ogillas.

Rättegångskostnader

- 59 Enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Eftersom Konungariket Belgien har tappat målet, skall det ersätta rättegångskostnaderna. Enligt artikel 69.4 i rättegångsreglerna skall de medlemsstater och institutioner som har intervenerat i tvisten bära sina rättegångskostnader.

På dessa grunder beslutar

DOMSTOLEN

följande dom:

- 1) Talan i de tre målen ogillas.

- 2) Konungariket Belgien skall ersätta rättegångskostnaderna.

3) Republiken Frankrike skall i egenskap av intervenient bära sin rättegångskostnad.

Rodríguez Iglesias

Mancini

Moitinho de Almeida

Murray

Edward

Puissochet

Hirsch

Kapteyn

Gulmann

Jann

Ragnemalm

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 4 februari 1997.

R. Grass

G.C. Rodríguez Iglesias

Justitiesekreterare

Ordförande